

Езекіа до смърть, и самъ си Богъ го опредѣли; „Тѣкѡ глагблетъ Господь: ѹмреши ты, и не вѣдеш и живъ.“ И при сичко това Охозіа съ волестъ-та си ѹмрѣ, а Езекіа съ исцѣли, зацо? да нѣма ѹ Бога лицеприѣтіе? не. Смрѣ Охозіа, зацото не привѣгнѣ къмъ Бога, нѣ къмъ діавола; исцѣлѣ Езекіа, зацото привѣгнѣ тѣтакси къмъ Бога. На единътъ съ разгнѣва Богъ, зацото привѣгнѣ на чародѣйства; на дрѡгѣа выде милостивъ, зацото той съ помоли, и проліа сълзи благоговѣйны, и оумилны. Надчи съ отъ него, Хрістіанино, ако вы да съ разболишь, и искашь да съ исцѣлишь; ако вы да ѹсиромашееш и искашь да съ свземеш; ако вы да паднешъ въ искѡшеніа, въ мжченіа, въ нещастіа, и искашь да съ освободишь; не дѣй залава діаволскіа пѣть, или чрезъ чародѣйства, или чрезъ неправды, или чрезъ враждованіа; залови Божіа пѣть чрезъ молитва-та чрезъ надѣждата, чрезъ вѣрата; „Ѣкрій ко Гбсподѣ пѣтъ твоѣ;“ Ис. 36, 5. Чрезъ вѣрата, вѣрвай, че той ще направи; той, който е и всесиленъ, и всеблагъ, и премждръ; при това „покорисѣ Господѣ“ и като человекъ, и като Хрістіанинъ. Дѡврѣ. Но, кога привѣгнѣ при Бога, какво трѣбѡва да мѡ съ моля? Ъчи тѣ Божественный Златодетъ: „ѡже тебѣ просѡщемѡ на поблѡд и просімо мѡ дѡтисѣ подобѣетъ.“ Бесѣда 23. Нѣща, които съ полезны и на тебе, който гы просишь, да гы полдчишь, и които приличатъ за оногова, отъ когото гы просишь, да ти гы даде; полезны на Хрістіанинъ, и приличны на Бога. Нѣ мжчнотіата е, че ный, говори Павелъ, не познавамеы, кои нѣща съ намъ полезны, и приличны за да гы просимъ отъ Бога; „Ѣчесѡмъ во помѡлимсѣ, ѡкоже подобѣетъ, не вѣмъ.“ Той говори това, тѣкѡва Златодетъ, за да раздѡмѣемъ, че не съ истинны ползы, които съ виждатъ таквизи въ челоѡческото размышленіе; „сѡ глагблетъ наказѡ ны не всѡ нещевѡти полѣзна, ѡже мѡслемъ челоѡческимъ вѣдатсѣ полѣзна.“ И за тѡй въ началото на Черквата провождааъ Богъ нѣкомѡ отъ древниты онѣзи Хрістіани една израдна благодать на Екѡтаго Дѡха, който съ наричааъ. „Дѡхъ Молітвы,“ съ коато благодать той съ просѡщивааъ, и просааъ истинныты ползы, и приличныты, и съ послѡшвааъ въ сичко; и тойзи е онзи Дѡхъ, за когото пише истіатъ Апостолъ: „Но сѡмъ Дѡхъ ходѡтайствѡетъ ѡ насъ во въздухѡни неизглагбланными.“ И неговътъ образъ